# ગુલબહારે મુજફરશાહ
## યાને
# ચીનની શાહજાદીનો કીસ્સો.

ઉમદા રાગરાગણીયોથી ભરપુર.

રચનાર,

**એક મહમદીયન મુનશી.**

તે

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

**ઠા૦ દામોદર રતનસી સોમાણી.**



મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૯. સને ૧૮૮૩.

કિંમત ૨ આના.

૧૭૫૫

# સારી ચાય, સસતો ભાવ.

## ચીનાઈ.

| | કિમ્મત રતલના રૂ. | આ. |
|---|---|---|
| ફ્લાવરી પીકુ નંબર ૧ ... ... ... | ૨ | ૦ |
| ફ્લાવરી પીકુ ,, ૨ ... ... ... | ૧ | ૮ |
| સુપરફાઇન રોઝ પોચાંગ ... ... ... | ૧ | ૪ |
| જમશાની ચાય નંબર ૧ ... ... ... | ૧ | ૪ |
| જમશાની ચાય ,, ૨ ... ... ... | ૦ | ૧૪ |
| સુપરફાઇન પોચાંગ ... ... ... ... | ૧ | ૦ |
| ફ્લાવરી ઓરેંજ પીકુ ... ... ... | ૧ | ૦ |
| ફેમીલી મીક્સચર ... ... .. ... | ૦ | ૧૪ |
| ફાઇનેસ્ટ સેન્ટેડ ઓરેંજ પીકુ ... ... . | ૦ | ૧[illegible] |
| ઇમ્પીરિયલ કેસો કોંગો ... .. . . | ૦ | ૧૨ |
| સોચાંગ ... ... ... ... | [illegible] | ૧૨ |
| કેસો કોંગો... ... ... ... ... | ૦ | ૧૦ |
| બેસ્ટ કોંગો ... ... ... ... | ૦ | ૯ |

## હીંદુસ્થાની ચાહુ.

| | | |
|---|---|---|
| કાંગ્રાવેલી ફલાવરી ઓરેંજ પીકુ ... ... | ૧ | ૮ |
| કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન ઓરેંજ પીકુ ... ... | ૧ | ૪ |
| કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન પીકુ ... ... ... | ૧ | ૨ |
| ચાયના એન્ડ ઇન્ડિયન બેસ્ટ ક્વાલીટી દામોદર મીક્સચર | ૧ | ૨ |
| રાયલ ફેમેલી મીક્સચર ... ... ... | ૧ | ૦ |
| કાંગ્રાવેલી પીકુ સોચાંગ ... ... ... | ૧ | ૦ |
| કાંગ્રાવેલા સોચાંગ ... ... ... ... | ૦ | ૧૨ |

# ગુલબહારે મુજફરશાહ
## યાને
# ચીનની શાહજાદીનો કીસ્સો.

### બાબ ૧ લા. પરદા ૧ લા.

(સબ્જાદી બાગમે ખાબ દેખતી હૈ, શાહજાદા ઘોડેપર સ્વાર હોકર આતા
ઔર ગાતા હૈ)

બેદાદ મુઝે યાદ હૈ વફા તુમારી—(એ રાહ.)

મુજફરશાહ—ક્યા હુસ્ન ઇસ પરીકો ખુદાને અજબ દીયા.
હૈ એસે ઇસ્કે દીલ મેરા દીવાના બન ગયા.
સોઈ હમસી નાજ જવાનીકી નીન્દમે.
અંગીઆ કીધરકો સરકી હે નેફા ઢલા હુવા
બીખરી હે જુલફ ચેહરેપે ઇસ માહતાબકે.
મુજકો ગુમાન આંખમે થા આફતાબકા
એ જાન હુસ્નવાલી હો બેદાર ખાબસે.
સુરતને તેરી દીલ મેરા મુશતાક કર દીયા.

(અપની તસબીર ઉસકે સીનેપર ડાલકે જાના
ઔર શાહજાદીને બેદાર હોકર આના.)

ખબર લેરે મસીહા તુ કહાં હૈ—(એ રાહ.)

**શાહજાદી**—મૈ ઉઠી ખાબસે ઘબરાકે સાકી.
જો દેખી ખુબ સુરત દીલ રૂબાકી.
મૈ દેખી ખાબમે શીકલ ઉસ માહ બીકાકી.
પરીથી યા મલક યા આદમી જાદ.
નજર આઈ અજબ કુદરત ખુદાકી.
હુવા હૈ હલુ એ ગૈસુગીલો ગીર.
રસાઇ હૈ યે ઉસ જુલ્ફે દુતાકી.

(એ ગાના શાહજાદીકા સુનકર સહેલીઆં જમે હો જાતી હૈ ઔર સહેલીઓકો કેહતી હૈ.)

**શાહજાદી**—

લાદે મેરા ફુલ ગુલાબી લાદે મેરા ફુલ. જાંઊ સબ દુઃખ ભુલ—લાદે.
દેખા ખ્વાબમે રશક ચમનકો ઇસ્કમે હુઇ મુકુચુર—ગુ.

કાએઓ સજાલમાં મારા—તરજ.

**સહેલીઆં**—બોલો હમસે શાહજાદી બોલો હમસે શાહજાદી.
કોનસા વો ફુલ જાની હમ ગયે હૈ ભુલ—બોલો.
ચંપા ચંબેલી યાપે સભી હૈ ફરમાઓ કોનસા જાકે
લાવે ફુલ—બોલો હમસે.

**શાહજાદી**—(ગુસ્સે હોકર ગાલીઆ ઔર સબકો ધકકે દેતી હૈ.)

દારા દીમ, દારા દીમ, દારા દીમ, દારા દીમ, દીમ—તરજ.

ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ નીકલ ચલ દુર હો.
ચલ ઇધરસે ઉધર કરના શોર કરતા શોર ચુપ કરો બેહયા.

ચુપ કરો બેહયા મેરા ગુલબદન હાયે ગુનચે દહન.
કાં ગયાં હાએ હાએ કાં ગયા હાએ હાએ તેરી ચંપા
ચંબેલીકો દેદે જળા—ચલ નીકલ. ચલ નીકલ.

સહેલીઆં— (આપશમે બોલકર.)

ચાંદનીમે ચીટકારો ચલોરી સહેલી—એ રાહ.

દીવાની સી બતીઆં કરત હે પીયારી, અકલસે હે બેકામરે.
ગોશેમે છુપ કરકે દેખે તમાશા, હોતા હે ક્યા અંજામરે.

(ગોશેમે છુપ કરકે સેહેલીઆં દેખતી હે. ઔર શાહજાદી યારકે ફીરાકમે ગાતીહે.)

જાનાકી તરફ જાએતો—તરજ

ગુલબહાર—ક્યા ખાબ પરેશાન દીખાયા મેરે અલ્લા.
દીલ મેરા તો દીવાના બનાયા મેરે અલ્લા
યે હુરથી યાથા મલક યા ખુરશીદે મહતાબ.
યા ખુદહી મેરે ખાબમે આયા મેરે અલ્લા.
સપનેમે આકે પુતલુકે કીનઆનને યારો.
બસ ચાહે મોહબતમે ઝુકાયા મેરે અલ્લા.
અબ જાઉ કહાં કીસસે હકીકત યે મે પુછું.
કીસને યે મુજકો આકે જગાયા મેરે અલ્લા.

(કુછ શોચકર.) જાને મન એ જાને મન—એ રાહ.

ગુલબહાર—છોડ કયું મુજકો ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
દાગે ફુરકત દે ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
ખાબમે દીખલા ઝલક કાલીબસે દીલ મેરા નીકાલ.

બે તરાંહસે લે ગયા એ જાને મન એ જાને મન.
સુરતે મેહતાબ તેરી દેખી ચરામે આગમે.
યક નસ્વપુર રહે ગયા, એ જાને મન એ જાને મન.
તેરી સુરતકે મૈ તસદ્દક હોકે જાઊ તુ હૈગા કીશ્વર.
કુછ પતા ના દેગયા એ જાને મન એ જાને મન.
સુરગ દીલ મેરા કીયા સૈયાદ તુને એ શીકાર.
ક્યા તુઝે યે હો ગયા—એ જાને મન એ જાને મન.

સહેલીઆં— આજરે પાઇ ખુશીકી નીશાની—તરજ,

આજ યે હુઅ હૈ ઇશ્ક મે દીવાની, ઇશ્કમે દીવાની, ઇશ્કમે.-આજ
ખાબમે ઇસને દેખા કીસીકો ઉસકી કરતી હે જબાની
અરે અરે ઉસકી કરત હૈ જબાની—આજયે.

### આાથ. ૧. પરદા. ૨—રસ્તા.

ચલ મોહેકો યે બાત સુનાદે તેરો—કાલીગરાકો—તરજ.

સહેલીઆં—ચલો શાહકો હકીકત સુનાવે સભી યે સુનાવે.
સભી યે સુનાવે સભી—ચલો શાહ.

### આાથ ૧. પરદા. ૩. દરબાર.

દોનો રૂખ સાર માહ પ્યારે હે—તરજ.

રામસગર—આપ શાહનશાહા હમારે હૈ.
કૈસર ફરાફુર ક્યા બીચારે હૈ,
જીતને હૈ શાહ જહાને ફાનીમ.
વો સભી જેર દસ્ત તુમારે હૈ,

આપકે જૈસા કીસ્કા હૈ કતબા.
સારે આલમમે તુમ નીઆરે હૈ.
હુસ્નમે ભી હૈ આપ બસ એકતા,
રશક યુસુફ હૈ માહપારે હૈ.
અદલસે આપ હૈ યહાં મશહુર,
બાગે આલમમે ગુલ હજારો હૈ.

છોરદે ડરકી બાત મોયા મોરે છોરદે.—તરજ.

બાદશા— ખુબ દીખાયા નાચ મોકો ખુબ દીખાયા નાચ,
ઇનોકો ઇનઆમ દે તુ જલદી હીરે ઔર ઇલમાસ.
ઇન દોનુંકો દો દો કંઠે મોતીયોંકે દે,
ઔર જો મતલબ હોવે ઇનકી પુરી સબ કરદે,

બેત (રામસગરોકો સેજાના વઝીરને.)

ચોબદાર—શાહનશાહે આલી વો આલી શીફાત,
અરજ હૈ યે બંદેકી એ નેક જાત.
જો હૈ આપકી દુખ્તરે ગુલબહાર,
ઉસીકી સહેલીઆં સબ આઇ બહાર.
હુકમ હોતો આવે વો દરબારમે.
અરજ કરના ચાહતી હે સરકારમે.

શાહ—બહોત ખુબ આને દે એ ચોબદાર.
કે બે વકત પડા ઊનકો કયા હૈગા કાર.
બુલા જલદી લા ઉનકો મેરે હજુર.
કે ક્યા કામ એસા પડા બી જરૂર.

(ચોબદાર શહેલીઆંકો લે આતા હે.)

## રૂબાઈ.

શાહ—બે વકત યહાં આઇ હો ક્યા કાર હૈ તુમકો.
જલદી બયાં કરોકે ક્યા દરકાર કાર હૈ તુમકો.
દુખતર જો ગુલબહાર મેરી ઊશને કુછ કહા,
જો કુછ કહા વો જલદ કહો કાર હૈ હમકો.

બંજારા.

સહેલીઆં—ક્યા તુમસે કહેં ઐ શાહના, ગુલબહારકા અફશાના,
વો સોઇથી બાગકે અંદર, યકબ યક ઉઠી વો દરકર;
બની મીસલ વો મજનુ દીવાના, ક્યા તુમસે કહે ઐ શાહના
શાયદ માઅલુમ હોતા ઐસા, કોઇ ખાબ જો ઊસને દેખા;
નહી ઔર કુછ હમને જાના, ક્યાં તુમસે કહે ઐ શાના.

ફોરાતા હૈ હુમે કાં કાં—(યે રાહ.)

શાહ.—સુનાયા હાયે ક્યા તુમને, વે દરદો ગમકા અફશાના
મેરાભી દીલ હુવા વારો, યે સુનકર હાલ દીવાના
વજીર અબ જલદ જા ઇસ વકત ઇનકે તુ હમરા ઔર
ઔર લે જા કોઇ હકીમ યા કોઈ શીયાના સબસે હો દાના.
ઇલાજ ઊસકા તુ કર જલદી કોઈ તદબીરસે ઐ યાર.
નહી તો જાન તું બેશક મેરા હોવેગા મરજાના.

(જાના વજીરકાં

# બાબ ૧ લા. પરદા ૪ થા—રસ્તા.

મે પંજાબંન બોલી ફુનુકજા—(એ રાહ.)

હકીમ.— જહાં કે અંદર નહી મેરા હમસર
મે હું હકીમે મીસાલે લુકમાં,
દવા તો એસી મૈ પાસ રખતા
ગધા જો ખાવે તો હોવે ઈનસાં;
ઔર એક ગોલી જો હૈ મેરે પાસ
દવા ઊસી મે હૈ તીનસો સાઠ,
કરૂં ક્યા તારીફ ઊસકી તુમ સાથ
સુનોં અજી જો હમારે જીરા;
કે દુધ ચીડીકા ઔર ઊંઠકે સીંગ,
ગધેકે ચમડેકી ઔર સહી હીંગ;
ઔર છીલી ડાકનકે બાલકી વીંગ
કે એસી એસી પડી દવાયાં.
ઔર ઈસ સીવા કંઈ હજારૂં મછર;
કરોડું માકણ વો લાખુ ચાંચડ.
વ અંડે પીદ્દીકે ડાલ અંદર ઔર
પીસા ઈસકો હજાર બરસાં;
કરોરૂ બરસાં જમીકે અંદર,
વ લાખુ બરસાં શમાંકે ઉપર.
રહા હું મે જા દવાકી ખાતીર

કે જબ યે મુજકો મીલી દવાયાં,
જડી વો બુટીસે હું મૈં વાકીફ
હકીમ મુજસા હૈ કૌન હાદીક;
મૈં બાદશાહ હું કે હુંગા લાએક
નહી યહાં કોઈ મેરા કદરદા.

એ શેહજીન પીયારે અરસ આગે તોરે નોરો.—(ગેરાહ.)

વજીર.—એ હકીમ સાહેબ સુન એ હજરત ચલોયેગા શાહકે ઘરકો,
શાહજાદી બીમાર હુઇ હૈ હોવે શફા કામીલ ઊસકો.
ગરચે તુમહારે હાથસે ઊશકો હોવેગા આરામ,
શાહસે ઇનઆમ તુમકો દીલાઊ મૈંભી દું ઇનઆમ.
ઔર બડાઊ હરામતો દૌલત કામ બનાઊં રાસ્ત,
કામ બનાઊં રાસ્ત તોરા ઔર બડાઊ નેઆમત.

(હુકીમજીને જાના વજીરકે સાથ.)

## બાબ ૧ લા. પરદા ૫ વા.—મેહેલ.

કનૈયા જરા બંસી બજા જારે—(એરાહ)

ગુલબહાર.—એ સનમ તોરા મુખડા દીખા જારે,
ગોરી ગોરી ચાંદસી સુરત તેહારી રે.
ફીરકે જરા મોકો દીખા જારે—એ સનમ.

(વજીર ઔર હકીમ સાહેબકા દાખીલ હોના)

એ ગોરી આલીને નેનારા ભર મારારે—(ગેરાહ)

વજીર.—તોહે કયા હુવા હૈ બતાદે મોરી પીયારી રે.
દેખ યે હકીમકો મૈ સાથ લાયા,
ઇસકો દીખાતુ અપની નારી રે—તોહે કયા હુવા હૈ.

ઇસ આતશે ફુરકતને કહાં આગલગાઇ—(એ તરજ.)

ગુલબહાર.—મેરા હકીમ વોહી હે ક્યા કાર હે ઇસ્સે,
જીસકા હૈ દરદ મેરેકો બસ કાર હે ઊસ્સે;
મેરે મરજકો ક્યાહી પેછાનેગા યે હજામ,
ઇસકો લેજાઓ દુર નહી કાર હે ઇસ્સે;
તરારીફ મેરેપાસસે બસ આપભી લેજાઓ,
ફીરકર કોઇ ન આયો ઇનકાર હે સબસે;
હકસે દુઆ કરો કે મેરા વો સનમ મીલે,
ઇસ વખત મેરા દીલ યહાં બેજાર હે તુમસે;
ઇજજતસે અપને જાતે હો યા મારૂ મૈ ધક્કે
બસ જાઓ ચલો નીકલો નહી કાર હે કીસ્સે.

(જાના વજીરો હકીમકા.)

રાજ સુન મોકો હે પ્રીત તેહારી.—(એ તરજ.)

ગુલબહાર—રાતદીન હૈ તેરી યાદગારી.
એ સનમ એ સનમ મેરે પીયારે,
ફીકર એક નજર તેરેકો દેખુ.
જાઊ સો જાનસે તુજપે વારી,
દરદ મુજકો હૈ તુજકો નહી હૈ.
મૈ તો કરતી તેરી યાદગારી,

## બાબ ૧ લા. પરદા ૬ વા. (રસ્તા.)

જાજી બેટેકો તેરે બુલા લારી.—(એ રાહ.)

હકીમ.—યહાં તો કુછ ના ચલી મોરી હીકમતરે
હીકમતરે મોરી હીકમતરે.

યહાં તો કુછ ના ચલી મોરી હીકમત રે
મોરી કદર ઇસને કુછ નહી જાની
કૈસીથી ઊસકી શનાખત રે.

**આક ૧ લા. પરદા ૭ વા.** (દરબાર.)

(વજીરકા આના અરજ કરના.)

સગપણસાનુ સાચુ ભાઇ.—(યે તરજ.)

વજીર.—શાહ સુન એ સારી હકીકત સરકુ જુકાકે બોલુ રે,
હાલ સભી ગુલબહારકા તુમસે દેખા હું સો બોલુ રે.
યહાંસે ગયા તબ હકીમ એસા રાહમે મીલા એક મુજકો રે
ઊસી હકીમકો સાથ લેકર ગયા વહાં ક્યા દેખુ રે.
મીસ્લ દીવાની તરપ રહી હૈ નહી હૈ સુધ કુછ ઊસકો રે.
તબ તો મૈને ઊસકો પુછા ક્યા હુવા યે તુજકો રે.
હકીમ એક મે સાથલાયા નારી દીખા ઇસકો રે,
તબ વો ઝીલા બોલી એસા ગુસેસે વો હમકો રે.
જાઓ જાઓ કરકે બોલી નહી તો ધક્કે મારૂં રે.
યહી સુખન મૈ સુનકર આયા જબાં ક્યા અપની ખોલુ રે,
ઇશકમે ઊસકે હુઈ દીવાની ખાબમે જીસકો દેખી રે.
સનમ સનમ કર તરપ રહી હે ઇશક હુવા હે ઊસકો રે.

ચલ ગોરી યું કે સાજન—(યે રાહ.)

શાહ— ચલ મોરે બાહમ ચલ મોરે બાહમ
મુજકો બતા સબ હાલ દીખા,

લડકીપે મારે કીસ્કા જુલમ હે
દેખુ જરા તુ પા ઊઠા. (જાના દોનુકા)

**બાબ ૧ લા પરદા ૮ વા.** મહેલ.

કુબકર દીલમે મેરે તીરકા પેકાન રહા—(એ તરજ.)

ગુલબહાર—નકશા તસ્વીર તેરા દીલપે મેરે યાર હુવા.
જીના દુન્યાંમે મેરા હાયે અબ દુસ્વાર હુવા.
ખાબમે દેખ તેરી સુરતે ગુલકુ પીયારે
ચોકતે નીન્દસે બસ દીલ મેરા બીમાર હુવા.
જામે ઉલફત પીલા મુજકો ગયા એ સાકી.
ઊસકે પીતેહી મુજે ઇસ્કકા આજાર હુવા.
(બાદશાહકા દાખોલ હોના મગ્યા વજીર.)

અરે ઇશ્વર કૃપાલુ તું—(એ રાહ.)

શાહ—અરે બેટી યે ક્યા તુજકો હુવાહે ક્યા બતા મુજકો,
તુઝે કીસને સતાયા હે. યે કૈસા હાલ બનાયા હે,
યે દરદો ગમ તુ ખાતી હે, કે દીલ અપના જલાતીહે,
હુવા તુજકો યે ક્યા નાદાન, પીદરસે કીઊ હુઇ અંનજાંન,
યે દેખ મેરી જઇફીપર, તુ હો હુશયાર એ દુખતર.
ગુલબહાર— (તસ્વીર બાપકો દીખાકે.)

હમતો ઇશકમે હુવે હે દીવાને—(એ તરજ.)

હમ તો ઇસપર હુવે હે દીવાને. બીના ઇસકે નહી કીસકો જાને
જહાં મે જીના હમારા તો અબ હુવા મુશકીલ.
કે ખાબમે દેખકે યે શીકલ હમ હુવે બેકલ.

નહી અબ પાતે મજા હાએ અબ યે જીનેમે.
યે દરદો ગમ હે ઇસીકા હમારે સીનેમે.
અબ હમ તુમસેભી હોગયે બીગાને—બીના ઇસકે.
મરજે ઇશકકી દુન્યાંમે કોઇ દવાહી નહી.
બગેર વસ્લકે હોવી કહીં સફાહી નહી.
ઇસીહી મરજમે લાખું ગયે હે દુન્યાંસે.
ઇસાકે જેસી એ વાલીદ કોઇ બલાહી નહી.
ઐ પીદર યે મરજ તુમ ક્યા જાને—હમતો ઇસપ.
યે ઇશક આતશકો કોઇ બુજા નહી સકતા.
મગર જો જીસને લગાઇ હો બુજા સકતા.
ભરક રહી હે યે આતશ હમારે તન મન મેં.
યે સોઅલે આગસે તનમન મેરા સભી જલતા.
કોઇ આતા નહી હે બુજાને—હમતો ઇસપર.
(તસ્બીર દેખકર.)

અદાયે તેરી યે જાદુ ભરી—રાહ.

શાહ— અજબ તસ્બીર પે જાદુ ભરીહે,
પરેશાં હાલ જો તેરા કરી હે;
કહાંસે આઇ તેરે હાથ બેટી,
કે તું ઇસતરાહ જો ઇસપર મરી હે.
ગુલબહાર—કહું ક્યા મેં સોઇથી પલંગપર,
યકાયક આકે સીનેપર પરી હે;
કે ઇસકો દેખ મેં આશક હુઇ હું,

ઇસકે સાથ મેરી દીલબરી હે;
કીસી તદબીરસે ઇસકો બુલાવો,
નહી તો મૌત મેરી આખરી હે.

શાહ.— ઐ બેટી ગર હૈ તુ જો ઇસપે રાજી,
તો બહેતર હૈ યહી મરજી મેરી હે;
વજીર જલદી તું ઇસકો ઢુંડકર લા,
યહી બાત દીલમે મેરી આ ઠરી હે;
કરૂં શાદી યે લડકીકી ઉસીસે,
યહી ઉમેદ બસ બાકી રહી હે.

તેરા શુકર બજા કીઉ ન લાઉરે—(તરજ.)

વબહાર—એહસાં તેરા કભી નહી ભુલુંરે. એહસાં.
મેરે દીલબરકો ગર મૈ પાઉરે. એહસાં.
જબતક જીઉંગી ખીદમત કરૂંગી.
મારે પીદર ઐ મારે પીયારેરે. એહસાં.

તમામ. બાબ ૧ લા.

---

## બાબ ૨ રા. પરદા ૧ લા.

(મહેલ મુજફ્રરશાહકા)

દસ્તાર બસ્તી સાકીએ—(એ તરજ.)

મુજફ્રરશાહ—મુરફતુલ એનમે વો હાએ ગઇ માર મુજકો,
બાબમે આ વો સનમ કર ગઇ બીમાર મુજકો;

ખાબ રાહતમે મૈ સોયાથા ફરશપર અપની,
એકબએક અપના દીખા હાએ વો દીદાર મુજકો;
ઉસકી ફુરકતમે તરફતા હું મીસાલે બીજલી,
યાદને ઉસકે ક્યા અબ તો બેકરાર મુજકો;
લે યે તસ્વીર વજીર જા તું હર એક મુલકુમેં,
મીસલે તસ્વીર કે તું ઢુંડકે લા યાર ઉસકો;
ગર તુ લાવેગા પતા ઉસકા કહીં જાકે વજીર,
મરતેદમ તુજકો ન ભુલુંગા એ ગમખાર તુજકો;
ખાબમે આકે મેરે ઓર યકબયક વો ગઇ,
દામે ઉલફતમે સનમ કરકે ગીરફતાર મુજકો;
લાઅલ ગોહરસે તુઝે મૈભી કરૂં માલા માલ,
યક નજર ઉસકા દીખાવેગા જો દીદાર મુજકો.

ગાઈ એક પલક જો હવા પલટ.—રાહ.

વજીર—બહોત ખુબ આપકા યે અમર બ સરોચશ્મ બજાતા હું,
હર એક મુલકકે સહેરમે જા કહીંસે ઢુંઢ કરકે લાતા હું;
મેં અબ ભેસ લેતા હું જોગીકા તેરી ખાતીરસે એ મેરે શાહ,
હર એક મુલકમે ઇસે ઢુંઢકે હમરા અપને દેખ આબ લાતા હું;
ન કુછ દીલમે અપને તું ખોફ ખા નહો દરદ ગમમે તું મુબતીલા,
તેરે બદલે મૈ અપને સરઉપર કોહે ગમ યે સીરપર ઉઠાતા હું.

---

## આંખ ૨ રા. પરદા ૨ રા.

### જંગલ, વજીર ગુલ્ફ્બહારકા.

સીતમ સીતમ.—રાહ.

વજીર ગુલ્ફ.—કહાં કહાં કહાં અબ જાઉ મે કહાં,
ઇસ જંગલે ખુંખાર મે કોઇ ન ઈનસાં જાં;
ન હે કોઇ રફીક ઓર ન સાથ હે શફીક,
હાએ અબ મૈ એકલા ક્યાં કરૂં યહાં;
કીસ્મતમે મેરે લીખ્ખા હે મેરે વોહી હોવેગા,
દેખુ કે આગે જાઉ કે ક્યા હોતા હે અયાં;
યે તસ્વીરે નફીસ ક્યા યે ખુબ હે અજીબ,
એસા બશર કહી ન કહીં હોવેગા નીહાં.

## આંક ૨ રા. પરદા ૩ રા.

### જંગલ, નદીકા કીનારા.

વજીર ગુલ્ફ.— રામ તોરે નામકી ધુમ મચાઈ.—એ રાહ.

ક્યા મોરે સરપર ગરદીશ આઈ, જંગલો જંગલમે ભટકાઇ—ક્યા,
તસ્વીર યે કીસ્કી હોગી ખુદા યા હુરો મલક બનાઇ;
મુલકો મુલક સબ ઢુંઢ ફીરા મૈ લેકીન નહી એસી પાઇ.—ક્યા.
કીસસે કહું ઓર જાઉ કહાં મે સાથ નહી કોઈ ભાઈ,
જરા દો ઘડી બેઠ થાક ભીતો ખાલું ફીરકે મૈ હોઉગા રાહી.

(ઇસકા વહાં બઇઠના ઓર દુસરે વજીરકા દાખલ હોના.)

આજ ગમકા હુવા.—એ રાહ.

વજીર ગુલ.—હા એ કીસ્મતસે હોકર આવારા,
દસ્તમે તનહા ફીરૂં મારા મારા;
મેરા હમદમ યહાં કોઇ નહી હે,
કીસસે પુછુ યે મેં હાલ સારા;
મુલકો મુલકમે યે લેકે તસ્વીર,
ફીરતા આયા હું મૈ મારા મારા;
એસી સુરત યે હોવેગી કીસકી,
કહાં ઢુંઢું મૈ ગરદીશકા મારા;
જીન, પરી હૈ યા હુરો મલક હે,
કહાં હોવેગી યે માહપારા;
હરએક શાહેરો બશાહેરો જહાંમે,
કોહ જંગલ સભી છાંડ મારા;
પરના પાયા મૈ ઉસકી કહીં ઓંચ,
અબ તો હુવા મૈ આજીજ બીચારા;

શમાસો તેગ અદાકે.—રાહ.

વજીર મુ.—કહાંસે લાએ યે તસ્વીર જરા કહો તો સહી,
કે હાલે દીલ અભી અપના જરા કહો તો સહી.
યે તસ્વીર હેગી હમારે શાહ મુજફ્ફરકી,
તુમ લાએ હો યે કહાંસે જરા કહો તો સહી.
વજીર ગુલ.—મુજફ્ફરશાહ યે કહાં રેહતે હે કહો સાહેબ,
ઇસીકા હમકો પતા તુમ જરા કહો તો સહી.

વઝીર મુજ—કે પહેલે તુમ તો કહો કહાંસે લાએ હો તસ્વીર.
યે હાલ અપના યહાં તુમ જરા કહો તો સહી.

સખી કોઇ શામ એ મીલાવે મુજે.—(એ તરજ.)

વઝીર મુસ.—મેરા સબ હાલ યે સુનાઊ તુઝે,
ભેદ યે સીધા સમજતાઉ તુઝે;
મેરી શાહાજાદી પરી આશીક હે યે ઇસકે ઉપર,
ઉસકી તાલાશકોભી જીયાહુ મે;
આપકો ગર હે યકીં યહી મુજફર હેગા,
તો પતા ઉસકા મુલ બતાદો મુજે.

વઝીર મુજ—જૈસા હૈ હાલ તેરા વૈસાહી મેરા હેઆ,
મેરાભી હાલ કુછ સુનાઉ તુજે,
દેખ તસ્વીર યહીં ઇસકો પૈછાન એ ભાઇ,
ખુબ કર ગૌર ઔર બતાદે મુજે;
યહી તસ્વીર હમારી હે શાહજાદીકી,
કહાંસે લાએ હો યે બતાદો મુજે;
ખાબમે દેખી ઇસે જબસે શાહમુજફરકો,
બીરહકી આગ જલતી હે ઉસે;
મેં ઉસીકા હું વઝીર ઉસને મેરેકો બોલા,
ઢુંઢકર ઇસકો અબ લે આ દે મુજે,
તબ મૈ નીકલા ઇસે ઢુંઢને એ મેરે અઝીઝ,
હકને ઇસજાપર મીલાયા મુજે;
મુઝકો તસ્વીર યે દે મેરી તુ તસ્વીર યે લે,
મેંભી યે જાકે અબ દીખાઉં ઉસે,

વઝીરગુ.—હાં જી હાંજી ખુબ કહે લીજીએ હાજર યે હે,
મેંભી અબ જાકે યે દીખાઉ ઉસે,

(જાના કુજુરા.)

## બાબ ૨ રા. પરદા ૪ થા.—મેહેલ.

મુજફરશા—તુજે મેં સનમ બાવફા જાનતા થા,
નહીં તુજકો મેં બેવફા જાનતા થા;
મુઝે ખાબમે આ કરેગી તું ઘાયલ,
નીઘાહ તેરી કાતીલ નહી જાનતા થા;
યે દરદે ઇશક કયા હે ઉમર ભરમે અપની,
ઐ જાલીમ નહરગીજ ઇસે જાનતા થા;
યે દીલ કીસકો દેતા ન મૈ દીલ લગાતા,
યે દામે મોહોબતે બલા જાનતા થા;
અગર ઇશકકી બાત કોત કોઇ મુજસે કરતા,
તો મેં બાત ઉસકી મજાખ જાનતા થા;
ફસા ખુદબ ખુદ અબ મૈ જાલીમ કે ફન્દે;
અજી જો ઇસે મૈં ન પેછાનતા થા.

લે તુંહી મુલન—યે રાહ.

વઝીર—સુન મોરે શાહ સુન મોરે શાહ સબ રાજ ખોલુ,
જો મુઝપે ગુજરા હૈ વો ભેદ ખોલું;
તુમસે જુદાહો જબસે ગયા હું દરયાપે જોગી મીલા એક મુઝકો,
યે તસ્વીર તુમારીથી હાથમેં ઉશકે બનબન ઢુંડતા ફીરતા થા તુમકો;
ઉસકી યે તસ્વીર મેં લેકે આયા આપકી જો તસ્વીરથી દી મૈને ઉસકે
ઇસકા નામ સુની એ ગુલબહાર હેગા પછમકી તરફ યે રહેતી હૈ બાનુ.

મોરે જોબનકી—રાહ.

શાહજુજકુર—મોરી હેગી પહી ગુલબહાર ભલા યે મોરી હેગી
પહી ગુલ.

ઇસકા ઠીકાના બતલા એ દાના કીતની હે દુરપર બાર—ભલા.

આંસુયાં ભરે મોરે નેન—રાહ.

વજીર—હાલ કહુ તુમસે શાહ—ભેદ સબ બોલ કહુ રે—હાલ,
યહાંસે દો રસ્તે હે એક તો હે નજદીક;
દુસરા હે છે માહકા સુનો મોરે માલીક,
જો રસ્તા નજદીક હે ઉસમે હેગા ડર;
કોઇ તજા સકતા હે વો રસ્તે સરવર,
ઓર આપકી મરજી હો ચલીએ જહાંપનાહ;
બંદાભી તયાર હે ચલનેકો એ શાહ.

જી નીકલ જાએગા સુનઓ ગુલબદન.—(યે તરજ.)

ગુલબહાર—કીઉ હુવા મુજસે ખફા સુન ઓ જાને મન,
સચ બતા તુજકો હે એ જાન કસમ;
કયા હુવા મેરા કસુર બોલ આ મેરે હજુર,
તેરી ફુરકતમે મેં એ ગુનચે દહન ખાતી હું રોરોકે હરબાર કસમ;
કભીના હોઉ જુદા તુજસે એ યાર ભલા,
એક દફાઅ આએ મેરે દીલકે ચમન હે તુઝે જાન એ દીલદાર કસમ
કીઉ જલાતા હે મુજે કયા હુવા યાર તુઝે;
જલ ગયા ઇશકમે તેરે યે બદન નજલા તુજકો હે સદબાર કસમ.

અગર ગફલતસે બાજ—(યે રાહ.)

સેહલીયાં—તુ કીઉ કરતી હે ઇતની આહો જારી,
નખા ઇતના તુ ગમ એ જાન વારી;

તેરા દુઃખ હમસે યે દેખા ન જાતા,
તુ ઝાંઊ કરતી હૈ દીલકો બેકરારી;
ખુદાસે કર દુઆ જો હૈગા માલીક,
વોહી બરલાએગા ઉમેદ સારી;
ઉઝીઝી રખ દીલમે ઉમેદ,
મેર તેરી સનમ યકબાર આરી;
અબ ચલ તુ મેહેલમે હમરા હમારે,
ન કરતુ ઇસ્તરાહસે આહો જારી.

## બાબ ૨ રા. પરદા ૫ વાં.—દરબાર.

સુનો બયાન આજ તુમસ્મોપ સરફ્રરાજ.—(રાહ)

ચોબદાર—સુનો હમારે શાહ તુમ યે મેરી અરજ
કે શાહ મુજફ્ફર આએ હૈ વજીર સંગ આજ;
ગર હુકમ હોતો આપકા લાઉં મૈં બજા,
વર નહી તો ઉનકો મૈ દું અભી ફીરા.

શાહ—જલ્દ જા એ ચોબદાર કુછ ના દેરકર,
ઉનકો જલદી લાબુલા યહાંતુ સરબસર;
હૈગા કોઈ હાજીર જલદ યહાંસે જાએ,
મેરા ગુલબહારકો યે ખબર સુનાએ;
બલકે ઉસકે તૈઇતુંભી લેકે આ ઇધર,
જબ જા અબ જલદ તુ દેર કુછ ના કર.

(જાના બુલાને ઓર દાખીલ હોના મુજફ્ફરકા.)

શાહ—સુબહાન અલ્લા ખુદાને કયા બનાઈ હૈ તેરી સુરત,
કસમ સચ મજકો હૈ તેરી પહી જાદુ ભરી સુરત;

તેરી સુરતકી યે તસ્વીર બનાઈ દસ્ત કુદરતને,
અજબ યે મુખમુ ગોયા કે હૈ જાદુ ભરી સુરત;
મેરી દુખ્તરકા દીલ તું ના બના મીસ્લે દીવાના,
દીખાઈ ખાબમે આકર યેહી અફસુગીરી સુરત;

છુપા ઇશક હુમારા બીચ બાગમે—(એરાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—જૈસા ઇશક દુ:ખતરકો હૈગા તુમારી,
વૈસી ઈશક આતશ યે મુજકો લગી હૈ;
યે તસ્વીર દુખતરકી દેખો તુમ અપની,
હસીને મેરા દીલ ચુરા લે ગઈ હૈ;
મૈં સોયાથા અપને મહેલમે પલંગપર,
યકાયક વો આ કીયા મુજે કર ગઈ હૈ;
શમાઅ રૂખ દીખા અપના મેરેકો એ શાહ,
વો પરવાના અપના બના કર ગઈ હૈ;

યેહી મજનુ હોગા દીવાના—(એરાહ.)

ગુલબહાર—યહી યહી હૈ મેરા પીયારા યહી હૈગા મેરા માહપારા.
ઇસને હીતર મીઝગા હૈ મારા;
દીલકો મેરે કયા પારા પારા,
ઇસકી ફુરકતને હૈ મુજકો મારા;
ઇસકી સુરતને હૈ મુજકો મારા,
યહી આખુકા હૈ મેરે તારા;
સીવા ઇસકે નહી કીસસે યારા,
ઇસસે હૈગા ખીજીલ ચાંદ તારા;
ઇસકા રૂખમીસ્લ માહ પારા,
યેહી મારે ગલેકા હૈ હારા;

હેગા યહી મેરા ગમખારા,
યેહી વાલીદ હે મેરા દુલારા.

(શાહ ગુલબાર ઓ મુજફ્ફરશાહકા હાથ મીલાતા હૈ
દરબારીઓ મુબારીકબાદી દેતે હૈ.)

સબ—શાદી બના બનેકો મુબારક બહાર હે,
નોશાહ કયા બના હે બની પુરસીગાર હૈ;
સારે બરાતીયુંકો મુબારકહો યે ખુશી,
દુલા દુલહનપે આજ સબી દીલ નીસાર હે;
યે સુબ બરાતીયોકે હરે હરે હૈ હરે ભરે,
હર એક ગુલ બદન હે ગલે સબકુ હાર હૈ.

ગુંટલાઇ માઇલન ફુલુકા સહેરા—(એ તરજ.)

મુજફ્ફરશાહ—અબ મુજકો રૂખસત ગરહો તુમહારી,
અપની બનીકો મૈ ઘર લેકે જાઉં;
મુદ્દત હુઈ મેં ઘરસે હું આયા,
એશા બીરાદરસે નહીં મીલને પાયા;
ઇસલીએ જાનેકી રૂખસત મૈ ચાહાયા—અબ.

ગુલબહાર—મેરે દીલકા તુ હે પારા મુજે છોડ નજા બંજારા,
મે સાથ તેરી હું ચલતી બીન તેરે નહી યહાં રહેતી;
તુ હે યે જીગરકા પારા—મુજે છોડ,
એ વાલીદ ન મુજકો રોકો—મોરી જાન અબ ઇસકો સોંપો;
હાફીજ હે ખુદા તુમહારા—મુજે છોડ,
બીન યાર યહાંપે રહેના—યે રંજ કહાંતક સેહના;
દીલ હુવા મે પારાપારા—મુજે છોડ,
તુહી હેગા મેરા દીલબર—તુજબીન રહું મેં કીસ કર;

મેરે નેનુંકા હે તું તારા—મુજે છોડ,
એ પીદર તુમ છોડો યારી—મેરી જલદી કરો તેયારી;
મેરા અસ્બાબ બાંધો સારા—મુજે છોડ નજા બંજારા.

લાગી હે સજન તુમસે છુરા કૌન સકેગા—(એ રાહ.)

બાદશાહ—બહેતર હે જાઓ યાર હો મુખતાર આપ હો,
યે તખ્ત ઓર તાજકે સરદાર આપ હો;
બેટી યે દેકે તુમકો યે બેટા બનાયા હું,
યે માલો ધન મુલકકે અમલદાર આપહો;
તુમ દોનુ સીવા કોઇ નહીં મેરા જહાંમે,
પેડી જઇફી વકતમે ગમખાર આપહો.

બાબ ૨ રા તમામ.

---

## બાબ ૩ રા. પરદા ૧ લા.—જંગલ.

(ડોલી ઓર મુજફ્ફરશાહકા આના વહાં.)

ઇસ આતશે ફુરકતને—(એ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—અલ્લાહકે ફજલસે હમ આએ યહાં તલક,
ઊમીદ હે ચંદ રોજમે પોહોચે મકાં તલક;
ડોલી યહાં ઉતારોકે અબ રાત યહાં રહે,
મંઝીલ યહી પહેલી અબ જાતે કહાં તલક;
હરએક ઇધર ઊધર તુમ અબ જાકે સો રહો;
વકતે ફજર ચલીંગે હે જાના જહાં તલક;
એજાને મન તુમ આવો મેરે પાસ આ રહો,
તુમ વસ્લસે રખો જુદા મુજકો કહાં તલક.

(સૌ જાનાં ઓર દેવ સુરેકા આના ફુરમેસ.)

અલૈહૂસે તુ યાદ કર અલ્લાહુકો આદમ—(એ રાહ.)

દેવસુફેદ—અલ્લાહને ક્યા બનાઇ હૈ યે સુરતે આદમ,
દેખેસ ઇસકે દીલ મેરા અબ હો ગયા નાદમ;
ક્યા દુરસ્ત જવાનીકા ખીલા ઇસકા હૈ આલમ.
બસ ઇસક હુવા ઇસકા મેરે દીલમે આ કાયમ,
બીન દેખે ઇસે મુજકો ન અબ ચૈન પડેગા;
ઉલફતમે ઇસકે મુજે અબ જલના પડેગા.
ઇસ વાસ્તે અબ ઇસકો ઉઠા કુવેમે ડાલુ,
જબ જાયેગા શેહજાદા તબ મૈ ઇસકો નીકાલુ;

(દેવ ગુલબહુકો લે જાતા હૈ.)

(શેહજાદેકા ઉઠના ઔર બેકરાર હોના.)

મુજફ્ફરશાહ—સોઇથા વો ઇસરતકત યહાં હએ હએ કહાં વો ઊડ ગઇ,
ક્યા મુજસે હુઇ એસી ખતા જોકે દગા વો દે ગઇ;
અબ ક્યા કરૂં જાઉં કહાં કીસસે હકીકત જા કહું
હએ હએ ગજબ યે ક્યા હુવા કીસ તરહા આફત યે સહું
અફસોસ સદ અફસોસ હૈ હએ હએ ખુદા યે ક્યા હુવા,
મેરે સનમકો યક બયક કીસને કીયા મુજસે જુદા;
એ ફલક કજરૂ બે રહમ યે ક્યા કીયા તુને સીતમ.
મુજસે જુદા તુને કીયા બેશક યહાં મેરા સનમ,
ઇસ જંગલો બુંબારમે કોઇ નહી મેરા સગા;
મેરે જીગરકી દોસ્તી વોભી હુઇ આખીર જુદા.
ઉસકે બીના યે જીન્દગી મેરી તો અબ દુશવાર હૈ
દુન્યામે યે જીના મેરા તુજબીન પીયારી ખાર હૈ

ઐ ગુલબહાર ઐ ગુલબહાર ઐ જાન મેરી ગુલબહાર,
મુજસે જુદા કયું હો ગઈ સચ સચ બતા ઐ ગુલઔજાર;
લાચાર હું મૈં ઈસજગા અબ ઢુંઢને જાઉ કહાં.
આગેસે જા પુછુ કીસે શાયદ કહી પાઉ નીશાં, (જાતા હૈ.)

(કુવેકે અંદરસે.)

ગુલબહાર—રંજ અલમ દરદ ગમ ક્યા સીતમ આ પડા.
ક્યા ગજબ આ પડા મુજઉપર યા ખુદા;
મત હો તું બે રહમ કર રહમ યક જરા.
ક્યા ખતા મૈંને કી તેરી ઐ બાજફા.
કૌન હૈ દૂરહો બે રહમ બે હયા.
છોડ દે મેરેકો મૈં તો હું બે ખતા.

(કુવેસે બાહેર આ કરકે દેખકે.)

ગુલબહાર—સચ બતા ઐ જાલીમે ખુંખાર હૈ તુ કૌન,
કૌન હૈ તુ કૌન હા બદકાર હૈ તુ કૌન.
કીસ લીએ મુજપે જુલુમ કરતા હૈ તુ ઐ નાબકાર,
મૈંને ક્યા તેરા કીયા મુરદાર હૈ તુ કૌન;
છેડ મત મુજકો યહાં દુર હો મરદુર તું.
દીલ મેરા તેરેસે ખુદ બેજાર હૈ તુ કૌન.
દેવસુફેદ—આશીક તેરા ઔર મૈં દીલદાર હું તેરા,
યે દામે મોહોબ્બતમેં ગીરીફતાર હું તેરા;
આશીકકો જલાનેમેં નફા તુજકો ન હોગા.
મૈં આશકે દીલદાર વફાદાર હું તેરા,
તુ ખૌફ ન ખા દીલમેં તેરે કુછભી ઐ જાની;
હર વકત તેરા યાર મૈં ગમખાર હું તેરા.

ગુલબહાર—તું મેરા દુશમને જાથા મુઝે માલુમ ન થા,
ઇસી જંગલમે નીહાથા મુઝે માલુમ ન થા,
તુ ઇસ જંગલ ખું ખારમે રહેતા હે ખબીસ.
તેરા ઇસ જાપે મકાંથા મુઝે માલુમ ન થા,
મુજકો લેકરકે મેરા આશીકે જાનાને શફીક
આનેવાલા વો યહાંથા મુઝે માલુમ ન થા,
અબ તો લાચાર હું મૈ ક્યા કરૂં ગરદીશકે સબબ.
યેહી કીસ્મતકા નીશાં થા મુઝે માલુમ ન થા.

## બાબ ૩ રા. પરદા ૨ રા. જંગલ.

મુંજફ્ફરશાહ—હાલ હીજરે દીલરૂબા બે દીલસે પુછા ચાહીએ.
ક્યા ગુજરતી દીલમે હે ઇસ દીલસે પુછા ચાહીએ;
મૈ તો એક આવારએ દશ્તે ફીરાકે યાર હું,
રાહ બસ્તીકી કીસીકા મીલસે પુછા ચાહીએ,
હીજરકે સદમે ઉઠાએ હે દીલ મેહજુર ને.
વસ્લકી લજત કીસી વાસીલસે પુછા ચાહીએ
દેખતેહી યારકા દીલ હો ગયા મહવે જમાલ.
દીલકે જાનેકી ખબર માયલસે પુછા ચાહીએ,
મૈં તરફતા હુ જુદાઇમે ઉસીકે સુબહો શામ,
ય તરફનેકી મજા બીસ્મીલસે પુછા ચાહીએ.

(ડાકનકા નમુદ હોના ઔર રેહુજાદેપર આશક હોના.)

બેયન સુત ન જાઓ મેયા.—(એ રાહ.)

ડાકન—સુન તુ મોરે પીયારે બંદરે સુન તુ મોરે પીયારે
સુરત તેરી દેખ મે તો ઇશકમે હુઇ ચકચુર બબા;

એક બોસા લેને દે તો હોવે સભી દુઃખ દુર મેરા.
ઔર ચલો તુમ મેરે ઘરકો ખાના કરૂ તૈયાર અજીબ.
ખા પી સો રહો તુમ સાથ મેરે ઐયાર હબીબ.

(નીજ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—કોન હૈ તુ મક્કાર દલાલા કોન હૈ તુ મક્કાર.
આદમ જાત યા ભૂત પલીત યા ચુડેલ ડાકન હૈ તું બતા,
કહાંસે તેરા આના હુવા હૈ રહેતી હૈ કીસ જાએ બલા,
ડાકન—આદમ જાદ તો નહી મૈ મીઆં લેકીન જીતી ડાકન હું.
ઇસ જંગલમે મકાન મેરા ઔર મૈ તુજપર આશીક હું.
મુજફ્ફરશાહ—તુ તો હેગી ચુરેલ ડાકન મૈ હું આદમજાદ શરીફ,
તેરા મેરા કૈસા બનેગા હૈ એકાર દુશવાર દકીક;
લેકીન સુનહાં એક શરતસે કરતા હું મૈ તુજકો કબુલ
ગર તૂ માને મેરા કહા તો મતલબ તેરી લાઉ હસુલ.
ડાકન—શરત હૈ ક્યા વો મુજસે બોલ દીલસે મૈ લાઉ બજા
જાન ઔર માલ અપના સારા તુજપે કરૂં હરઆન ફીદા,
મુજફ્ફરશાહ—શરત યે હૈ સુન એ જાની કરતાં હું તુજસે ઇજહાર,
યહાંપે ઔરત મેરી ગુમ હુઇ નામ હૈ ઉસકા ગુલબહાર.
ગર તુ ઉસકા પતા કહીસે લાદે જો મેરેકો,
વસ્લકી અપને મજા ચખાઉ ખુશ મૈ કરૂં ફીર તેરેકો.
ડાકન—હાજી હાં યે તુમને કહા વો સબ મુજકો માલુમ હુવા,
શાયદ ઉસકો સુફેદ દેઉ ગયાહી હોગા લેકે ઉડા.
મુજફ્ફરશાહ—સુફેદ દેઉ કહાં હે રહેતા ઘર ઉસકા તુ મુજકો બતા,
તા ઉસકે મૈ પાસ જાકે મેરે સનમકો લાઉ છુડા.

ડાકન—બહોત અચ્છા ચલીએ સાહેબ તુમકો બતલા દેતીહું.
ઔર જો તદબીર હેગી ઉસકી વોભી સીખલા દેતી હું.
(જાતા હૈ.)

## બાબ ૩ રા. પરદા ૩ રા. જંગલ.

(દેવ સોયા હૈ ઔર દાખલ હોના શાહમુજફરકાં ઔર ડાકન ઉનકા.)

બેચન શુત ન જાગે મેયા —રાહ.

ડાકન—દેખ વો સામને સોતા હૈ જો—દેખ વો સામને સોતા હૈ,
ગોદમે રખકે સર તુ ઉસકા જાકે ચંપી કર;
જબ યે ઉઠેગા કહેગા તુજકો કૌન હૈ તુ સરપર,
ઔર કહેગા કયા હૈ મતલબ તલબ તું કર એ યાર;
તબ ઉસસે તુ કૌલ લેકર માંગ તુલા દીલદાર.

(શેહજાદેને સુફેદદેવકે પાઊં દાબના જબ ઉસને ઉઠકર પુછના.)

સુફેદદેઉ—કૌન હૈ તુ કીસ લીએ તેરા યહાં આના હુવા,
દરદ ગમબી કીસ વાસ્તે તેરેકો યું આના હુવા;
માંગલે કયા માગતા હૈ બોલદે તુ ઇસ ઘડી,
• તેરી યે ખીદમતકાં બદલા મુજકો દીલવાના હુવા;
શાહમુજફર—કૌલ દેતો માંગલુ ઔર હાલદીલ અપના કહું,
વર નહી તો જાઊ વાપસ જાંસે યાં આના હુવા.
દેઉ—કૌલ લે ઔર બોલ જલદી જોકે હૈ મતલબ તેરા,
અબ તો તેરા હુકમ મુજકો બસ બજા લાના હુવા.

દીલ છીન લીઆ મેરા બનારસકી ગલીમે—(એ તરજ.)

મુજફરશાહ—કયા હાલ કહું મેરા મે તુમસે ખીયાં અબ,
જીસલીએ મે જો આયા હું ઉસકા યે હૈ સબબ;

મેરે ગલેકા હાર મેરી ગુલબહાર પરી,
ગર ઉસકો બખશ દોતો મેહેરબાની હો અજબ.

ગઇ ચક બેચક જો હુવા પલટ—(એ રાહ.)

દેવ—યે તુ કયા કહા અરે એ મીયાં મેરી અકલ તો ન જરી રહી,
અબ મૈ કૌલ તેરેકો દે ચુકા મુજે ઇસસે બેખબરી રહી;
અરે હાએ મૈને એ કયા કીયા ખુદ જબાન અપની સે ફસ ગયા,
અબ અબસ હૈ મુજકો યે દરદો ગમ લેજા તેરી યે જો પરી રહી;
અબ ઇસકે બદલે તુ એ મીયાં મુજે એક ઓરત દીલા યહાં,
મેરે દીલકી જો કે ઉમેદથી વોહી દીલકી દીલમે ભરી રહી;
મુજફ્ફરશાહ—
બહોત ખુબ બાત યે આપકી મૈને જાનો દીલસે કબુલકી,
ઇસકે બદલે મૈં તુમકો દેતા હું યે ચુરેલ જો સામી ખડી રહી.
દેવ—મૈને દીલસે ઇસકો કબુલ કીયા,
તુ લે જાઓ અપની યે દીલ રૂબા;
મેરી કીસ્મત મૈં જોકે થી લીખી,
વોહી પાસ મેરે પડી રહી.

કોઇ દમ હૈ સાકી અખેર હુવા—(એ રાહ.)

મુજફ્ફરશાહ—નહો ગમગીં પીયારી એક જરા,
જો હુવા સો દીલસે ભુલાદે ઉસે;
હંસ મુખ બાતી અપની સુના,
ભર જામ ખુશીકા પીલા દે મુજે;
ગમ રંજો અલમ સબ દીલસે,
ભુલા હંસ બોલકે જાની રીઝાદે મુજે;

શીરીં જબાંસે શીરી કલામ,
જરા મુખસે અપને સુના દે મુઝે.

ગુલબહાર—યક બાત પીયારે સુન તુ મેરી,
બાપસે ચલકે મીલાદે મુઝે.

મુજફરશાહ—બેહતર ચલીએ ઘરકી તરફ,
તેરે બાપસે જાકે મીલાઉં તુઝે. (દોનુ જાતેહે.)

## બાબ ૩ રા. પરદા ૪ થા.—દરબાર.

દેખો દેખો બગીચેમેં કોન આયારે—(યે રાહ.)

ચોબદાર—શાહ સુનીએ અરજ એક મેરીરે—શાહ.
શાહે મુજફર ગુલબહાર દોનો આએ બાહાર,
ગરચે હુકમ હો લેકર આઊં ઉનકો યહાં હાજીરે—શાહ.

અરીઓ જોબન ઓ દરદકો—(યે રાહ.)

શાહ—અરે ચોબદાર અબ ન તુ દેરકર,
કે દરબારમે ઉનકો લા સરબસર;
સબબ કયા વો જલદ ઘરને ફીર આએ હે,
કે શાયદ કુછ રાહમે બતા પાએ હે. (હાજર હોના.)

આનો આનો મેહરબાં—(યેરાહ.)

શાહ—મેરી દીલકે પીઆરે તુમ આવો,
મેરે આંખોકે તારે તુમ આવો;
ઘરની જલદી તુમ આએ સબબ કયા,
હાલ અપના મેરેકો સુનાવો.

મુજફરશાહ—કયા કહું તુમકો શાહાયા મેરાજી જાનતા હે,
કેસાહી સદમાં ઉઠાયા મેરાજી જાનતા હે;

જબ યહાંસે હમ ગયે રાહમે મીલા દેવ સુફેદ,
ઉસને બસ ઇસકો ઉડાયા મેરાજી જાનતા હે;
ઇસકી ફુરકતમે ઉસી જંગલે ખુખારકે બીચ,
કોહે ગમ સરપે ઉઠાયા મેરાજી જાનતા હે;
ફીર વહાં મેરપે એક આશીક હુઇથી ડાકન,
ઉસનેહી મુજકો બતાયા મેરાજી જાનતા હે;
જોજો તદબીર મુજે ઉસને બતાઈ શાહ,
વોહી ઇસકો છુડાયા મેરાજી જાનતા હે;
ઇસી બાઇસસે મેરા આના હુવા હે ઇસજા,
યેહી સબ હાલ સુનાયા મેરાજી જાનતા હે;
સુકર અલ્લાકા કરો ઓર ગનીમત સમજો,
જીતેજી ફીરકે મીલાયા મેરાજી જાનતા હે.

નઠની દારા મોતો કો મોરે રાજા—(ગૈરાહ.)

શાહ— ખુશીયાં મનાઓ ઓ મોરે પીયારે,
ગમ સબ ભુલાદો દુખ દરદ ઉરાદો—હો મોરે પીયારે.
હીલ મીલ રહો તુમ ખાઓ ન કુછ ગમ—હો મોરે પીયારે.

સબ—સલામ સલામ સલામ હે આપીકી સલામ,
એલ આજકા યે સબી હો ગયા તમામ;
બાદ અજ સલામકે અરજ એક હે,
સુનલો તુમ પૈ સાહેબાંતે ખાસ ઓર આમ;
જૈસે આએ આજ તુમ વૈસે ફીરકે આપ,
કર મેહેર ઓર આવો ખાસ ઓર આમ.

તમામ હુવા.

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | રૂ. | આ. |
| ડયન ફેંગા | ... | ... | ... | ... | ૦ | ૧૦ |
| ડાકન મીક્સચર | ... | ... | ... | ... | ૦ | ૧૦ |
| મુંબાઈ કાપી કરેલી | ... | ... | ... | ... | ૦ | ૧૦ |

એ શિવાય દરેક જાતની ચાહમાં વાપરવાની ખાંડ, કાપી, સાબુચોખા, તાપીઓકો, આરારૂટ, કોરન ફલાવર, કોકો, મુરબ્બા, મીણબતી, સાબુ, શીગાર, ચીરૂટ, અમેરીકન તંબાકુ, બરબાઈ, ટરકીશ તમાકુ, ઇત્યાદિ દરેક જાતનો માલ ખાત્રી ભરેલો સસ્તે ભાવે મળશે, જે એક વાર લઈ જવાથીજ ખાત્રી થશે.

---

## તરેહવાર તરકી તંબાકુની શીગારેટ (કાગળની બીડીયો)

## શો શો નાં બાકસ નીચે લખેલા ભાવે મળશે.

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| કાશમીક્વિક શીગારેટશ (કાગળની બીડીયો) | | | | ... | ૩ | ૦ |
| હેલન | ... | ... | ... | ... | ૨ | ૮ |
| રોયલ | ... | ... | ... | ... | ૨ | ૦ |
| પ્રીન્સ | ... | ... | ... | ... | ૧ | ૧૨ |
| જનરલ | ... | ... | ... | ... | ૧ | ૮ |
| જેશમીન | ... | ... | .. | ... | ૧ | ૪ |
| ક્વીન | ... | ... | ... | ... | ૧ | ૦ |
| લીટલ જીની | ... | ... | ... | ... | ૦ | ૧૪ |

**દામોદર રતનશી,**

ચીનાઈ અને હિંદુસ્થાની ચાહ વેચનાર.

કાલકાદેવીને રસ્તે મહાજનવાડી પાસે નં. ૨૭, મુંબઈ.

## આ ચોપડીઓ નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે.

| | રૂ. | આ. |
|---|---|---|
| વીરસિંહ ચંદ્રિકાનાં ગાયનો ... ... ... | ૦ | ૧ |
| સીતાહરણ નાટકમાંના ગાયનો ... ... | ૦ | ૧ |
| ઓખાહરણનો ગાયણરૂપી ઓપેરા ... ... | ૦ | ૧ |
| કામસેન અને રસીકા નાટકમાંના ગાયનો ... | ૦ | ૧ |
| રૂક્મીણીહરણનો ઓપેરા ... ... ... | ૦ | ૧ |
| વીરમતી નાટકનાં ગાયનો ... ... ... | ૦ | ૧ |
| સદેવંત સાવલીંગાનો ઓપેરા ... ... | ૦ | ૧ |
| મદાલસાનો ઓપેરા ... ... ... ... | ૦ | ૧ |
| શીરીન ફરહાદનો ઓપેરા ... ... ... | ૦ | ૪ |
| કામસેન રસિકા નાટક... ... ... ... | ૦ | ૮ |
| ઇબરતે અફઝા યાને ફરેબે સૈતાન ... ... | ૦ | ૩ |
| સદેવંત સાવલીંગાનો ઉર્દુ ઓપેરા. ... ... | ૦ | ૨ |
| કરણઘેલાનો ઓપેરા ... ... ... ... | ૦ | ૧ |

**કોલકાદેવી**—ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા શેરયારજી હોરમજજીની દુકાનેથી.

**ગણેશવાડીને નાકે**—બાળકૃષ્ણ લક્ષ્મણ બુકસેલર પાસેથી.

**સુરત નાણાંવટમાં**—મનચેરજી જમસેદજી પોસ્ટવાળાપાસેથી.

**ભાવનગરમાં**—શા. પાનાચંદ તેજા બુકસેલરની દુકાનેથી.

દેશાવરથી વેચવા માટે મંગાવનારને પોણેભાવે મળશે.

**દામોદર રતનશી.**